

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
**žalobce: K.T., zastoupeného JUDr. Jiřím Vlasákem, advokátem, se sídlem Plzeň, Nám.
 republiky 2,** proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, se sídlem Plzeň,
 Škroupova 18** o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.4.2015, č.j. DSH/4055/15,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 10.4.2015, č.j. DSH/4055/15, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen žalobci zaplatit náhradu nákladů řízení ve výši 11.228,- Kč do 1 měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Jiřího Vlasáka.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo změněno rozhodnutí Městského úřadu Domažlice, Odboru pro projednávání přestupků ze dne 22.12.2014, č.j. MeDO-62709/2014-Mencl, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) ve znění pozdějších předpisů v souvislosti s porušením § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byly uloženy sankce, a to pokuta ve výši 6.000,-Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a úhrada nákladů řízení ve výši 1.000,-Kč tak, že se ve výroku rozhodnutí za slova: „dne 28.5.2014 v 9:26:03 hodin na silnici II. tř. č. 184 v obci Prapořiště“ doplňují slova „v blízkosti železničního přejezdu“. Ve zbytku bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

V podané **žalobě** žalobce namítal, že napadá rozhodnutí žalovaného pro jeho nezákonnost a tvrdil, že byl tímto rozhodnutím zkrácen na svých subjektivních právech v důsledku porušení svých procesních práv žalovaným, a to způsobem uvedeným níže v žalobních bodech.

Žalobce namítal porušení svých subjektivních práv správními orgány prvního i druhého stupně. Podle žalobce správní orgány obou stupňů porušily § 4, § 37 odst. 3 správního řádu, a to tím, že ačkoliv odvolání, které bylo žalobcem podáno proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, nesplňovalo všechny zákonné náležitosti podle § 82 odst. 2 správního řádu, nebyl ani jedním z těchto správních orgánů vyzván k opravě nesprávností či k doplnění náležitostí nebo poučen jakým způsobem a do kdy tak má učinit. Právní zástupce žalobce byl toliko vyzván k opětovnému doložení plné moci k zastupování žalobce s provedenou konverzí, když této výzvě právní zástupce z opatrnosti vyhověl, přestože výzvu pokládal za nesprávnou a nezákonnou. K doplnění odvolání pak již ale právního zástupce ani žalobce žalovaný nevyzval a vydal napadené rozhodnutí. Přitom podle judikatury Nejvyššího správního soudu (např. čj. 2 As 99/2010 - 68) pokud odvolání proti správnímu rozhodnutí nemá některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 tohoto zákona tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Na vadnost postupu správních orgánů nemá vliv ani fakt, že byl žalobce v řízení před správními orgány zastoupen advokátem. Nepostupoval-li v dané věci správní orgán tímto způsobem, zatížil správní řízení vadou, jež způsobuje nezákonnost rozhodnutí.

Žalobce dále namítal, že byl žalovaným zkrácen na právu na spravedlivý proces tím, že žalovaný nenapravil pochybení prvoinstančního správního orgánu v nesplnění poučovací povinnosti, kterým bylo kráceno jeho právo na spravedlivý proces. Měl za to, že již tato vada je natolik závažná, že by měla vést ke zrušení napadeného rozhodnutí, avšak pro případ, že by správní soud věc takto neposoudil, uvedl žalobce další žalobní body, poukazující na vady napadeného rozhodnutí.

Žalobce dále konstatoval, že žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu v řízení, ve kterém bylo porušeno právo na spravedlivý proces, čímž se dopustil stejného porušení jeho práv. Žalovaný, resp. správní orgán prvního stupně nerespektoval jeho právní zastoupení, které bylo dle názoru žalobce prokázáno (ve shodě s nálezem Ústavního soudu ČR II.ÚS 3042/12 ze dne 27. 8. 2013) odpovídajícím způsobem. O úkonech vyrozumíval přímo žalobce, nerespektoval jeho omluvy učiněné právním zástupcem a významně ho tak omezil v jeho právu na spravedlivý proces. Omezení práv žalobce správní orgán I. stupně završil jednáním dne 11.11.2014, kdy jednal v nepřítomnosti žalobce, ač se tento z jednání omluvil a důvod omluvy později prokázal. Žalovaný vyzval právního zástupce žalobce k opětovnému doložení plné moci k zastupování žalobce s provedenou konverzí, když této výzvě právní zástupce z opatrnosti vyhověl, přestože výzvu pokládal z výše uvedených důvodů za nesprávnou a nezákonnou. Porušení práv žalobce ale nezhojil, žalobci neumožnil seznámit se s podklady pro rozhodnutí ani vyjádřit se k těmto podkladům a napadené rozhodnutí prvostupňového správního orgánu potvrdil. Shora uvedené podle názoru žalobce způsobilo takovou vadu rozhodnutí napadeného

žalobou, pro kterou by mělo být zrušeno. Žalobce byl přesvědčen, že z výše uvedených tvrzení je dostatečně odůvodněn závěr, že napadené rozhodnutí je nezákonné.

Žalobce žádal, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Ve **vyjádření k podané žalobě** žalovaný uvedl, že neshledal, že by v řízení o přestupku žalobce došlo ze strany správního orgánu I. stupně k jakémukoli porušení procesních práv účastníka řízení, tedy nebylo shledáno ani porušení práva na spravedlivý proces. Žalovaný též uvádí, že není pravdivé vyjádření žalobce, že tento nebyl vůbec vyzván k doplnění vadného odvolání, neboť ze spisové dokumentace vyplývá, že podané odvolání ze strany žalobce bylo shledáno jako vadné, jelikož neobsahovalo odvolací důvody, kdy za účelem jejich doplnění byl žalobce řádně vyzván a byla mu pro daný úkon řádně stanovena přiměřená lhůta. Žalovaný podotknul, že žalobce však na doplnění náležitostí odvolání rezignoval a odvolání tak zůstalo blanketní (navíc žalobce v tomto podání předesílal, že doplnění odvolání provede jeho zástupce, kdy tento podal odvolání obsahující odvolací důvod). Ve vztahu k podanému odvolání ze strany zástupce žalobce bylo podle žalovaného nutno uvést, že v daném případě se nejednalo o blanketní odvolání, nýbrž odvolání velmi stručné avšak obsahující přezkoumatelný odvolací důvod. Ve vztahu k tomuto odvolání tak správnímu orgánu I. stupně ani žalovanému nevznikla žádná povinnost vyzývat k doplnění odvolání, neboť předmětné odvolání neobsahovalo žádné vady, pro něž by byl na místě k doplnění podání vyzývat (kdy na základě výzvy žalovaného byla plná moc v akceptovatelné podobě řádně doložena, tedy zmocnění bylo řádně prokázáno ve vztahu k podanému odvolání). Vzhledem k tomuto tak správní orgán I. stupně ani žalovaný nemohl postupovat v rozporu s předmětným citovaným rozsudkem.

Žalovaný k námitce žalobce ohledně nezákonnosti a nesprávnosti výzvy k doplnění plné moci v akceptovatelné podobě uvedl, že nepovažuje předmětnou výzvu za nezákonnou či nesprávnou, neboť správní orgán I. stupně ve věci postupoval obdobným způsobem jako i v jiných případech, kdy v případě předložení prostého scanu plné moci žádal o předložení plné moci ve kvalifikované formě. V daném případě žalovaný odkázal na stanovisko Ministerstva vnitra citované v předmětné výzvě k doložení plné moci v kvalifikované podobě a dále odkázal na usnesení Ústavního soudu č. j. III. ÚS 2664/11, z něhož vyplývá, že je zde nárok na vyžadování plných mocí v originále. Žalovaný se tak domníval, že nárok na doložení plné moci v jedné ze třech kvalifikovaných forem (elektronicky email - příloha podepsána zaručeným elektronickým podpisem zmocnitele, elektronicky - výstup z autorizované konverze dokumentu či originál), není požadavek nepřiměřený. V uvedeném usnesení je výslovně uvedeno: „*Nad rámec uvedeného Ústavní soud dodává, že ústavní stížnost byla podána elektronicky prostřednictvím JUDr. Z. F., advokátky; přičemž byla opatřena jejím zaručeným elektronickým podpisem. Součástí podání byla naskenovaná plná moc, kterou stěžovatelka zmocnila uvedenou advokátku zastupováním v tomto řízení před Ústavním soudem. V této souvislosti je však třeba podotknout, že i když z hlediska naplnění požadavků stran formálních náležitostí plné moci není třeba, aby byla zmocnitelem podepsána úředně ověřeným podpisem, v listinné podobě se vždy vyžaduje vlastnoručně podepsaný originál, tedy nepostačuje kopie. Prosté naskenování originálu plné moci proto rovněž nesplňuje náležitosti plné moci vyžadované Ústavním soudem, protože chybí doložitelnost autenticity vůle*

zmocnitele. Jedná se samozřejmě o vadu, kterou bylo možné odstranit tím, že by předmětná plná moc byla zaslána z datové schránky stěžovatelky nebo byla opatřena elektronický podpisem zmocnitele, příp. by byl originál plné moci, vlastnoručně podepsaný zmocnitelem, konvertován postupem podle zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, a výstup - datová zpráva s ověřovací doložkou - by byla kupř. připojena k ústavní stížnosti zaslané právním zástupcem elektronicky. Rovněž bylo možné doručit Ústavnímu soudu originál plné moci poštou.“ V daném případě nelze navíc přehlédnout očividnou snahu správního orgánu I. stupně o opakované umožnění doložení plné moci v akceptovatelné podobě, když po nesprávném doplnění plné moci byla údajnému zástupci žalobce správná forma plné moci opětovně vysvětlena v dalším vyrozumění. Žalovaný se domníval, že pokud správní orgán I. stupně vymezí důvody, pro které žádá o předložení plné moci v kvalifikované formě (toto uvedeno ve výzvě) a předmětná výzva sama o sobě není nezákonná (není požadováno cokoli, co by bylo v rozporu se zákonem) a zároveň je dotyčná osoba, která má určitý úkon učinit, poučena o následku jeho neučinění, pak si taková osoba sama nese negativní následek své nečinnosti. V nyní posuzovaném případě byl k doložení plné moci vyzván jak žalobce osobně, tak i jeho údajný zástupce JUDr. Vlasák, tedy obě tyto osoby věděly, co je požadováno a jaké následky to bude mít, pokud zůstanou ve věci pasivní a plnou moc v požadované podobě nedoloží, přesto však plnou moc v akceptovatelné podobě nedoložily.

Žalovaný konstatoval, že pokud není plná moc doložena v originále či jiným kvalifikovaným způsobem, pak toto samo o sobě může být důvodem pro vznesení požadavku na doplnění plné moci v akceptovatelné podobě a takový požadavek žalovaný nepovažuje za rozporný se zákonem. K nálezu Ústavního soudu, na který odkazoval žalobce v podané žalobě, žalovaný uvedl, že v předmětném nálezu se Ústavní soud zabýval zcela odlišnou situací, kdy se odmítl zabývat bez dalšího (bez jakékoli výzvy k doplnění podání) dovoláním podaným k Nejvyššímu soudu, a to z důvodu, že předmětné podání bylo jen nepodepsanou přílohou emailu, který byl podepsán sám o sobě zaručeným elektronickým podpisem s odůvodněním, že nejde o podání, neboť nebylo v zákonné lhůtě řádně doplněno. Závěry Ústavního soudu však nelze aplikovat na nyní posuzovanou věc, neboť zde se správní orgán I. stupně podáními žalobce (cestou jeho údajného zástupce) zabýval a při zjištění vad doručené plné moci jak údajného zástupce, tak i žalobce samého vyzval k jejímu doplnění. V daném případě tak nebyla řešena situace neakceptace podání jako takového (omluva zástupce, která došla spolu se scanem plné moci, měla za následek nekonání jednání až do vyjasnění situace kolem zastoupení), nýbrž šlo o vyjasnění toho, zda je žalobce v předmětném řízení zastoupen JUDr. Vlasákem jako zástupcem či nikoli). Jelikož však na základě výzvy nastala naprostá pasivita žalobce a jeho údajný zástupce předložil opět jen soubor s naskenovanou plnou mocí, který byl podepsaný zástupcem nikoli zmocnitelem, tedy nebylo možno považovat na základě takto doložené plné moci za prokázané, že JUDr. Vlasák je skutečně zástupcem žalobce v předmětném řízení, nebylo již následně s JUDr. Vlasákem nakládáno jako se zástupcem (tento však byl o nesprávně doložené plné moci a potřebě jejího doložení v akceptovatelné formě opětovně vyrozuměn, s tím, že mu též bylo sděleno, že pokud tato nebude doložena, pak budou písemnosti zasílány výhradně účastníkovi řízení - žalobci, přesto však zůstal pasivní). Žalovaný dále uvedl, že žalobce si spolu se svým údajným zástupcem sám způsobil vzhledem k řádnému nedoplnění plné moci v požadované formě následný postup správního orgánu I. stupně, tedy vyrozumívání o dalších úkonech

a předvolávání toliko žalobce. Správní orgán I. stupně dle žalovaného nikterak nepochybil, když po předchozí výzvě a nedoložení plné moci v požadované podobě, nepřihlížel k prvotně předložené plné moci, neboť tato nebyla řádně doložena v souladu se vznesenými požadavky. Žalovaný dále konstatoval, že není pravdou, že by správní orgán I. stupně neuznával omluvy žalobce z důvodu, že neakceptoval plnou moc. Uvedl, že jak žalovaný v odvolacím řízení tak i správní orgán I. stupně zjevně vycházel z toho, že omluvu může provést jakákoli osoba, tedy nikoli jen žalobce osobně, a tedy se touto řádně zabýval. Důvodem pro neakceptaci omluvy tedy nebylo to, kdo ji činí, nýbrž to, že omluva neprokazovala důležitý důvod pro neúčast u ústního jednání. Žalovaný se tak domnívá, že žalobce nebyl v řízení jakkoli poškozen na svém právu na spravedlivý proces. K omluvě žalobce z ústního jednání nařízeného na den 11. 11. 2014 žalovaný uvádí, že skutečnost, že se žalobce z ústního jednání omluvil telefonicky, neznamená, že prokázal důležitý důvod pro svou neúčast u ústního jednání tak, aby zde byly důvody pro nařízení jednání v jiném termínu. Předmětné ústní jednání tak bylo v souladu se zákonem konáno v termínu, na nějž byl žalobce předvolán, a následná omluva z jednání zaslaná ze strany údajného zástupce žalobce nebyla shledána jako omluva prokazující důležitý důvod, neboť bylo v řízení spolehlivě vyvráceno, že by důvod uváděný údajným zástupcem žalobce mohl být důležitým důvodem pro jeho neúčast u jednání (seznámení se spisem v trestním řízení bylo ze strany žalobce resp. jeho zástupce účelově odloženo z původního termínu na termín nařízeného ústního jednání). Vzhledem k tomuto zjištění ze strany správního orgánu I. stupně postupoval tento správní orgán zcela v souladu se zákonem, když takovou omluvu odmítl akceptovat, tedy již ve věci po proběhnutí ústním jednání žádné další jednání nenařizoval a vydal ve věci rozhodnutí po projednání věci v nepřítomnosti žalobce. Žalovaný uzavírá, že neměl žádného důvodu pochybovat o zákonnosti postupu správního orgánu I. stupně ve věci žalobce, tedy po upřesnění místa spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně cestou změny tohoto rozhodnutí toto ve zbytku potvrdil. Žalovaný neshledal postup správního orgánu I. stupně - neakceptaci zastoupení ani projednání věci v nepřítomnosti žalobce, za nezákonný, tedy neměl žádné důvody žalobce v odvolacím řízení seznamovat s podklady pro rozhodnutí a umožňovat mu vyjádření se k nim, neboť tato práva mohl žalobce řádně uplatnit při ústním jednání. Žalovaný poznamenal, že k problematice údajně chybějící výzvy k doplnění odvolání se již vyjádřil již výše a na toto v podrobnostech odkázal. Závěrem uvedl, že v plném rozsahu setrvává na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a konstatoval, že jak rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak i své žalobou napadené rozhodnutí považuje za zákonné a věcně správné.

Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

Součástí **správního spisu** je oznámení o přestupku vedené pod čj. KRPP-88989/PŘ-2014-030106 z něhož vyplývá, že žalobce dne 28.5.2014 v 9:26 na silnici II/184 v obci Prapoříštně ve směru jízdy na obec Všeruby řídil motorové vozidlo Mercedes-Benz, RZ ... na úseku, kde je stanovená rychlost 50 km/h. Při tomto byla vozidlu Mercedes-Benz naměřena rychlost 95 km/h po odečtení tolerance 92 km/h. Žalobce překročil maximální dovolenou rychlost o 42 km/h. Žalobce oznámení o přestupku odmítl podepsat a vyjádřit se. Dále je součástí správního spisu záznam o přestupku s vyobrazením vozidla žalobce, úřední záznam ze dne 3.6.2014 a ověřovací list radaru ze dne 29.10.2013. Dne 24.6.2014 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání na den 22.7.2014 v 10:00. V předvolání byl žalobce poučen o možnosti projednání přestupku bez jeho účasti

v případě absence náležitě písemně odůvodněné omluvy, anebo v případě nedostavení se bez závažných důvodů. Současně byl poučen, že před vydáním rozhodnutí bude při jednání seznámen s podklady rozhodnutí. Dne 16.7.2014 právní zástupce žalobce, JUDr. Jiří Vlasák, elektronicky zaslal správnímu orgánu I. stupně kopii plné moci, na jejímž základě byl žalobcem zmocněn k jeho zastupování ve správním řízení. Zároveň právní zástupce v připojeném podání požádal o změnu termínu ústního jednání, a to z důvodu čerpání dovolené v daném termínu. Toto elektronické podání nebylo digitálně podepsáno. Následně správní orgán I. stupně zaslal žalobci „Výzvu k odstranění vad“ ze dne 25.8.2014, č.j. MeDO-42457/2014-Mencl, z níž je patrné, že správní orgán žádá o doložení originálu plné moci, nebo plné moci podepsané zaručeným elektronickým podpisem účastníka řízení či o její autorizovanou konverzi. Současně správní orgán vydal usnesení, kterým určil k doložení plné moci žalobci 5 pracovních dnů. Shora uvedenou výzvu společně s usnesením správní orgán doručil dne 29.8.2014 též právnímu zástupci žalobce. Dne 3.9.2014 doručil správní orgán I. stupně žalobci předvolání k ústnímu jednání na den 16.9.2014, kde jej opětovně poučil o možnosti projednání přestupku bez jeho účasti v případě absence náležitě písemně odůvodněné omluvy, anebo v případě nedostavení se bez závažných důvodů. Současně byl poučen, že před vydáním rozhodnutí bude při jednání seznámen s podklady rozhodnutí. Dne 5.9.2014 zaslal právní zástupce žalobce správnímu orgánu I. stupně prostřednictvím e-mailu sdělení, ve kterém uvedl, že k výzvě správního orgánu je zasílána plná moc podepsaná zaručeným elektronickým podpisem. Přílohou zaslal prostou kopii plné moci a zprávu podepsal svým zaručeným elektronickým podpisem. Žalobce na výzvu správního orgánu k doložení plné moci ze dne 25.8.2014 nereagoval. Podáním ze dne 17.9.2014, doručenému dne 28.9.2014 právnímu zástupci žalobce, správní orgán sdělil, že plná moc, kterou obdržel dne 5.9.2014 je podepsána pouze zaručeným elektronickým podpisem právního zástupce, avšak není podepsána zaručeným elektronickým podpisem účastníka řízení pana K.T. a ani se nejedná o výstup autorizované konverze a plnou moc tedy nelze akceptovat. Správní orgán upozornil, že v případě, že nebude zaslána plná moc podepsaná zaručeným elektronickým podpisem žalobce či se nebude jednat o výstup autorizované konverze nebo bude správními orgánu doručen originál plné moci, bude správní orgán veškeré písemnosti doručovat pouze účastníku řízení, tedy žalobci. Následně dne 30.9.2014 bylo žalobci doručeno předvolání k ústnímu jednání na den 22.10.2014 v 9:30 hod., kde jej opětovně poučil o možnosti projednání přestupku bez jeho účasti. Současně byl poučen, že před vydáním rozhodnutí bude při jednání seznámen s podklady rozhodnutí. Součástí správního spisu je dále protokol o ústním projednání přestupku ze dne 22.10.2014, sp. zn. 5289/2014, podle kterého správní orgán věc projednal v nepřítomnosti žalobce, neboť se k jednání nedostavil, ač byl řádně a včas předvolán. Žalobci bylo správním orgánem zasláno dne 22.10.2014 další předvolání k ústnímu jednání na den 11.11.2014 v 12:30, jenž si žalobce převzal dne 29.10.2014. Žalobce byl stejně jako v předchozím předvolání poučen, za jakých podmínek může správní orgán projednat přestupek v jeho nepřítomnosti, a že před vydáním rozhodnutí bude při jednání seznámen s podklady rozhodnutí. Z protokolu o ústním projednání přestupku ze dne 11.11.2014 vyplývá, že správní orgán věc projednal v nepřítomnosti žalobce, neboť ten se k jednání nedostavil. Dále do protokolu správní orgán uvedl, že do počátku ústního jednání nebyla správnímu orgánu doručena žádná omluva ze závažného důvodu. Žalobce dne 11.11.2014 v dopoledních hodinách kontaktoval telefonicky správní orgán s tím, že mu jeho advokát sdělil, že jsou předvoláni na policii ve věci seznámení se spisovou dokumentací. Žalobci bylo sděleno, že omluva z jednání musí být správnímu orgánu doručena v písemné

podobě do začátku ústního jednání. Vzhledem k tomu, že do 12:30 hod. nebyla správnímu orgánu žádná omluva doručena, ústní jednání bylo zahájeno. Dne 13.11.2014 byl správnímu orgánu doručen právním zástupcem žalobce „*doklad o omluvě z 11.11.2014*“, resp. bylo právním zástupcem žalobce předloženo vyrozumění ze dne 4.11.2014, č.j. KRPP-47731-122/TČ-2014-030171, o možnosti prostudovat trestní spis dne 11.11.2014. Dne 19.11.2014 správní orgán učinil dotaz na Policii ČR- územní odbor SKPV- odd. obecné kriminality, kdy požádal o sdělení, zda byl žalobce dne 11.11.2014 osobně účasten při jednání na Policii ČR, kdy jednání započalo a kdy se o termínu jednání dozvěděl a zda byla účast žalobce při jednání nutná. Policie ČR zaslal dne 27.11.2014 správnímu orgánu odpověď, ve které uvedla, že v trestní věci žalobce policejní orgán stanovil termín prostudování spisu na den 4.11.2014 ve 13:00 hod. Dne 4.11.2014 ve 12:45 hod. telefonicky kontaktoval policejní orgán JUDr. Jiří Vlasák, obhájce žalobce a sdělil, že se úkonu dne 4.11.2014 nemohou zúčastnit z důvodu nemoci žalobce, a proto žádal o nový termín, a to na den 11.11.2014 od 13:00 hod. Dne 11.11.2014 poté proběhlo prostudování spisu žalobce. Přílohou zaslala Policie ČR vyrozumění o možnosti prostudovat trestní spis ze dne 27.10.2014, úřední záznam ze dne 4.11.2014, vyrozumění o možnosti prostudovat trestní spis ze dne 4.11.2014, záznam o prostudování spisu ze dne 11.11.2014. Dne 22.12.2014 vydal správní orgán I. stupně provinstanční rozhodnutí, kterým žalobce shledal vinným. Dne 20.1.2015 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno odvolání žalobce, k poštovní přepravě předáno dne 19.1.2015, ve kterém uvedl, že: „*odvolávám se proti rozhodnutí pod výše uvedenou sp. zn. a č.j. ze dne 22.12.2014, odvolání podá také můj právní zástupce, který ho odůvodní.*“ Dne 20.1.2015 zaslal správní orgán I. stupně žalobci výzvu k odstranění vad podání, v níž žalobce vyzval k doplnění odvolání o odůvodnění, pro které mu usnesení ze dne 20.1.2015, č.j. MeDO-3447/2015-Pet určil lhůtu 5-ti pracovních dnů. Dne 20.1.2015 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno prostřednictvím e-mailu odvolání zaslané právním zástupce žalobce, kde bylo uvedeno, že „*odvolání bude po projednání s obviněným odůvodněno. Obviněný již nyní namítá, že nebyl vyrozuměn o konání jednání, a to ani prostřednictvím právního zástupce. Nebylo mu umožněno seznámit se se shromážděnými podklady před vydáním rozhodnutí a k těmto podkladům se vyjádřit.*“ Dne 18.2.2015 správní orgán I. stupně postoupil odvolání k rozhodnutí žalovanému. Tento vyzval právního zástupce žalobce k odstranění vad podání, kdy mu výzvou sdělil, že plnou moc předloženou správnímu orgánu společně s podaným odvoláním nelze akceptovat ve smyslu § 33 správního řádu, neboť plná moc nebyla podepsána zaručeným elektronickým podpisem zmocnitele, ani se nejedná o výstup autorizované konverze a plná moc v originální listinné podobě nebyla do dnešního dne dodána zdejšímu správnímu orgánu. Právní zástupce žalobce následně dne 27.3.2015 žalovanému doložil plnou moc, kdy se jednalo o výstup autorizované konverze. Poté bylo vydáno žalovaným napadené rozhodnutí.

Dne 22.12.2014 bylo vyhotoveno rozhodnutí **správního orgánu I. stupně** ve věci samé a v odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán I. stupně konstatoval, že v souladu s § 74 odst. 1 zákona o přestupcích správní orgán věc projednal v nepřítomnosti žalobce, neboť se k poslednímu jednání dne 11.11.2014 nedostavil, ač byl řádně a včas předvolán. Žalobce v den ústního jednání kontaktoval telefonicky správní orgán s tím, že mu jeho advokát sdělil, že jsou předvoláni na policii ve věci seznámení se spisovou dokumentací. Žalobci bylo sděleno, že omluva z jednání musí být ze závažného důvodu a musí být správnímu orgánu doručena v písemné podobě do začátku ústního jednání. Do počátku ústního jednání správní

orgán žádnou písemnou omluvu z jednání ze závažného důvodu neobdržel, a proto věc projednal v nepřítomnosti obviněného. Dne 13.11.2014 správní orgán obdržel z elektronické adresy vlasak@akvlasak.cz, elektronické podání - omluvu z jednání. Přílohou bylo vyrozumění o možnosti prostudovat trestní spis dne 11.11.2014 ve 13:00 hodin na Policii ČR, územní odbor Domažlice. Správní orgán si dne 19.11.2014 vyžádal od Policie ČR písemné vyjádření. Dne 27.11.2014 správní orgán obdržel písemnou odpověď, ve které bylo uvedeno, že policejní orgán stanovil termín k prostudování spisu na den 4.11.2014 ve 13:00 hod. Dne 4.11.2014 telefonicky kontaktoval policejní orgán JUDr. Jiří Vlasák, právní zástupce žalobce, kdy sdělil, že se k úkonu nemohou dostavit z důvodu nemoci obviněného, a proto žádal o nový termín, a to na den 11.11.204 od 13:00 hod. Dne 11.11.2014 poté proběhlo prostudování spisu obviněným. Správní orgán I. stupně omluvu nepřijal, neboť tato nebyla včasná ani ze závažného důvodu. Žalobce se o konání ústního jednání před správním orgánem dozvěděl dne 29.10.2014, kdy si převzal zaslané předvolání k ústnímu jednání. Tedy dne 4.11.2014, když byl z jeho vlastní iniciativy měněn původní termín stanovený Policií ČR k možnosti prostudovat trestní spis, věděl, že se dne 11.11.2014 ve 12:30 hod. bude konat ústní jednání ve věci přestupku. Měl tedy jednání na Policii směřovat na jiný termín, v čemž mu nic nebránilo. Nejednalo se o jednání, které by nemohlo být uskutečněno v jiném termínu.

V odůvodnění **napadeného rozhodnutí** žalovaný uvedl, že nebylo zjištěno v řízení před správním orgánem I. stupně porušení žalobcových procesních práv, tedy ani práva na spravedlivý proces. Žalovaný dále uvedl, že žalobce i jeho údajný právní zástupce byli srozumitelně vyzváni k doložení plné moci v akceptovatelné podobě, kdy však na doložení plné moci rezignovali, resp. k doložení plné moci sice ze strany JUDr. Vlasáka došlo, avšak tato byla doložena elektronicky jako soubor podepsaný zaručeným elektronickým podpisem zmocněnce nikoli zmocnitele, jak bylo požadováno. Vzhledem k tomuto postupu ze strany údajného zástupce a v duchu uvedené výzvy bylo dále na žalobce hleděno jako na nezastoupeného, kdy o této skutečnosti pak byl JUDr. Vlasák ještě jednou vyrozuměn, avšak ani přes toto opětovné vyrozumění plnou moc v akceptovatelné podobě nedoložil. Předvolání k jednání na dny 22.10.2014 a 11.11.2014 tak již bylo adresováno výhradně účastníkovi řízení, kterému bylo předvolání k jednání na den 22.10.2014 doručeno tzv. fikcí doručení na adrese trvalého bydliště dne 29.9.2014 a předvolání na den 11.11.2014 mu bylo doručeno do vlastních rukou dne 29.10.2014. Obě předvolání pak byla doručena žalobci s dostatečným předstihem před nařízeným termínem ústního jednání, tedy lhůta pro přípravu obhajoby byla řádně dodržena. Námitky žalobce, že nebyl předvolán k ústnímu jednání, byly tedy podle žalovaného zcela liché. Žalobce byl o termínech ústního jednání řádně vyrozuměn a z ústního jednání nařízeného na den 22.10.2014 se neomluvil, tedy bylo ústní jednání včetně prováděného dokazování provedeno v odvolatelově nepřítomnosti a z ústního jednání nařízeného na den 11.11.2014 se sice omluvil, avšak omluva byla jednak opožděná a dále nebyla z důležitého důvodu, tedy jednání taktéž proběhlo v odvolatelově nepřítomnosti. K námitce žalobce, že nebyl o jednání vyrozuměn prostřednictvím právního zástupce, žalovaný konstatoval, že jak již bylo výše uvedeno, správní orgán I. stupně po žalobci i jeho údajnému zástupci žádal doložení plné moci v akceptovatelné podobě (autorizovaná konverze dokumentu, soubor podepsaný zmocnitelem či originál plné moci), kdy zároveň tyto poučil, že pokud tuto nepředloží, pak nebude plná moc akceptovatelná, z čehož zřetelně vyplývá, že s JUDr. Jiřím Vlasákem nebude nakládáno v řízení o přestupku žalobce jako se zástupcem účastníka řízení. I přesto však plná moc takto doplněna nebyla, tedy s ohledem na poučení

o následcích nedoložení plné moci v akceptovatelné formě, musel jak žalobce, tak i JUDr. Vlasák vědět, jaký bude mít následek jejich pasivita, tedy nedoložení plné moci v akceptovatelné formě. Vzhledem k tomuto tak nemohly být další písemnosti zasílány v řízení žalobci cestou JUDr. Vlasáka, ale veškeré písemnosti byly adresovány toliko účastníkovi řízení - odvolateli. K námitce žalobce, že tento byl krácen na svém právu seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí a právu se k těmto vyjádřit zdejší odvolací správní orgán uvádí, že na tomto právu odvolatel jako účastník řízení krácen nebyl, neboť v předvolání byl řádně poučen o tom, že při ústním jednání bude seznámen se všemi podklady pro vydání rozhodnutí a bude se moci ke všem podkladům vyjádřit. I přes toto poučení však na účast u jednání dne 22. 10. 2014 zcela rezignoval a jeho omluva z jednání nařízeného na den 11. 11. 2014 byla učiněna opožděně a navíc z nikoli důležitého důvodu. Svým postupem si tedy žalobce sám způsobil nemožnost uplatnění svých procesních práv při ústním jednání, na těchto právech správním orgánem I. stupně krácen nebyl.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů.

Soud žalobu **shledal** důvodnou.

Soud se neztotožnil s námitkou žalobce, že správní orgán zatížil řízení vadou, neboť žalobce nevyzval k doplnění odůvodnění odvolání v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu. Ze správního spisu vyplývá, že dne 20.1.2015 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno odvolání žalobce, ve kterém uvedl, že: *„odvolávám se proti rozhodnutí pod výše uvedenou sp. zn. a č.j. ze dne 22.12.2014, odvolání podá také můj právní zástupce, který ho odůvodní.“* Téhož dne zaslal správní orgán I. stupně žalobci výzvu k odstranění vad podání. Vyzval jej tedy k doplnění odvolání o odůvodnění a zároveň mu usnesením ze dne 20.1.2015, č.j. MeDO-3447/2015-Pet určil pro doplnění lhůtu 5-ti pracovních dnů. Dne 20.1.2015 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno prostřednictvím e-mailu odvolání zaslané právním zástupce žalobce, kde bylo uvedeno, že *„odvolání bude po projednání s obviněným odůvodněno. Obviněný již nyní namítá, že nebyl vyrozuměn o konání jednání, a to ani prostřednictvím právního zástupce. Nebylo mu umožněno seznámit se shromážděnými podklady před vydáním rozhodnutí a k těmto podkladům se vyjádřit.“* Soud souhlasí s tvrzením žalobce i s názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v rozsudku 2 As 99/2010 - 68, na nějž žalobce v podané žalobě poukázal, že pokud by odvolání nesplňovalo všechny zákonné náležitosti podle § 82 odst. 2, měl by být odvolatel správním orgánem vyzván k jeho doplnění ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu, přičemž není podstatné, zda odvolání podal odvolatel sám či jej činil prostřednictvím právního zástupce. Jak je však ze shora uvedeného zřejmé, v posuzovaném případě byl žalobce správním orgánem vyzván k doplnění svého blanketního odvolání v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu. Žalobce na tuto výzvu sám již nereagoval. Dne 20.1.2015 podal odvolání právní zástupce žalobce, tak jak to žalobce předdesílal ve svém odvolání. Právní zástupce žalobce podal stručné odvolání, jež

však obsahovalo přezkoumatelný odvolací důvod a ve vztahu k tomuto odvolání tak správnímu orgánu I. stupně ani žalovanému nevznikla žádná povinnost vyzývat k doplnění odvolání, neboť předmětné odvolání neobsahovalo žádné vady, pro něž by bylo na místě k doplnění podání vyzývat ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu.

K námitce žalobce, že byl žalovaným zkrácen na právu na spravedlivý proces tím, že žalovaný nenapravil pochybení prvoinstančního správního orgánu v nesplnění poučovací povinnosti, soud uvádí, že žalobce nijak přesně nespecifikoval, v čem spatřuje, že správní orgán I. stupně nesplnil svou poučovací povinnost. Vzhledem k obecnosti dané námítky soud může toliko uvést, že po prostudování spisového materiálu dospěl k závěru, že žalovaný i správní orgán prvního stupně svou poučovací povinnost vůči žalobci splnili.

Neopodstatněnou soud shledal námitku žalobce, že správní orgán prvního stupně nerespektoval jeho právní zastoupení, které bylo podle žalobce prokázáno odpovídajícím způsobem, o úkonech vyrozumíval přímo žalobce, nerespektoval jeho omluvy učiněné právním zástupcem a významně ho tak omezil v jeho právu na spravedlivý proces. Soud uvádí, že správní řád v § 33 odst. 1 umožňuje zastoupení účastníka správního řízení zvoleným zmocněncem na základě plné moci, kterou lze učinit buď ve formě písemné, nebo může být udělena ústně do protokolu. Plná moc je jednostranným prohlášením zmocnitele (účastníka správního řízení) především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna, a dokládá, že se účastník správního řízení dohodl na svém zastoupení s jinou osobou (zmocněncem), a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva (ať již ústní či písemná). Obsahem plné moci musí být konkrétní rozsah zmocnění, uvedení osoby, která je k zastupování účastníka zmocněna, a podpis zmocnitele; je také třeba, aby plná moc obsahovala datum (není-li její časové omezení vyjádřeno ve vlastním textu), z něž bude zřejmé, od kterého konkrétního okamžiku je zmocněnec oprávněn činit úkony za zastoupeného. Správní řád sice na žádném místě nestanoví povinnost, aby písemná plná moc byla správnímu orgánu předložena v originálu nebo ověřené kopii, nicméně soud poukazuje na nálezy Ústavního soudu III. ÚS 2664/11 ze dne 4.10.2011, na který odkázal i žalovaný ve svém vyjádření, kde je uvedeno, „že i když z hlediska naplnění požadavků stran formálních náležitostí plné moci není třeba, aby byla zmocnitelem podepsána úředně ověřeným podpisem, v listinné podobě se vždy vyžaduje vlastnoručně podepsaný originál, tedy nepostačuje kopie. Prosté naskenování originálu plné moci proto rovněž nesplňuje náležitosti plné moci vyžadované Ústavním soudem, protože chybí doložitelnost autenticity vůle zmocnitele. Jedná se samozřejmě o vadu, kterou bylo možné odstranit tím, že by předmětná plná moc byla zaslána z datové schránky stěžovatelky nebo byla opatřena elektronickým podpisem zmocnitele, příp. by byl originál plné moci, vlastnoručně podepsaný zmocnitelem, konvertován postupem podle zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, a výstup - datová zpráva s ověřovací doložkou - by byla kupř. připojena k ústavní stížnosti zasláné právním zástupcem elektronicky. Rovněž bylo možné doručit Ústavnímu soudu originál plné moci poštou.“

V posuzovaném případě právní zástupce žalobce dne 16.7.2014 správnímu orgánu plnou moc, resp. scan plné moci, zaslal elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu. Správní orgán I. stupně poté právního zástupce žalobce a také žalobce vyzval k odstranění vad podání s tím, že je poučil, v jaké podobě má být plná moc správnímu orgánu předložena.

Žalobce na výzvu vůbec nereagoval. Právní zástupce žalobce správnímu orgánu dne 5.9.2014 zaslal plnou moc, opětovně prostřednictvím e-mailu, který byl podepsán jeho zaručeným elektronickým podpisem, avšak plná moc v rozporu s výzvou správního orgánu nebyla podepsána zaručeným elektronickým podpisem účastníka řízení, tedy žalobce ani se nejednalo o výstup z autorizované konverze, a ani se nejednalo o její originál. Následně správní orgán právního zástupce informoval o tom, že plná moc, kterou obdržel dne 5.9.2014 je podepsána pouze zaručeným elektronickým podpisem právního zástupce, avšak není podepsána zaručeným elektronickým podpisem účastníka řízení pana K.T. a nejedná se o výstup autorizované konverze a plnou moc tedy nelze akceptovat. Správní orgán dále upozorňoval, že v případě, že nebude zaslána plná moc podepsaná zaručeným elektronickým podpisem žalobce či se nebude jednat o výstup autorizované konverze nebo nebude správnímu orgánu doručen originál plné moci, bude správní orgán veškeré písemnosti doručovat pouze účastníku řízení, tedy žalobci. Na tuto výzvu správního orgánu I. stupně právní zástupce žalobce již nereagoval. Plnou moc v požadované formě předložil až na výzvu žalovaného dne 27.3.2015, který jej stejně jako správní orgán I. stupně vyzval k předložení plné moci v originále, nebo se zaručeným elektronickým podpisem žalobce či jako výstup z autorizované konverze, neboť plná moc připojená k odvolání podaného právním zástupce žalobce žádnou ze shora uvedených náležitostí nesplňovala. S ohledem na shora uvedený náleze Ústavního soudu zdejší soud uvádí, že správní orgán nepostupoval nezákonně, když požadoval po právním zástupci žalobce, resp. po žalobci doložení plné moci v kvalifikované formě. Žalobci a jeho právnímu zástupci bylo správním orgánem řádně vysvětleno, z jakého důvodu je požadováno předložení plné moci v určité formě, v jaké podobě má být plná moc předložena, byli poučeni o následcích nedoložení požadované plné moci a byl jim poskytnut i dostatečný časový prostor k jejímu předložení. Žalobce však na výzvu správního orgánu vůbec nereagoval. Jeho právní zástupce opakovaně předkládal soubor s naskenovanou plnou mocí, jež byl elektronicky podepsán zástupcem jako zmocněncem a nikoliv žalobcem jakožto zmocnitelem.

Vzhledem ke shora uvedenému soud konstatuje, že žalobce nebyl zkrácen na svém právu na spravedlivý proces, když byl vyrozumíván o jednotlivých úkonech přímo a nikoliv prostřednictvím právního zástupce, neboť správnímu orgánu nedoložil požadovanou plnou moc, a tak na něj správně bylo pohlíženo, jako by nebyl v řízení před správním orgánem zastoupen.

K poukazu žalobce na náleze Ústavního soudu II. ÚS 3042/12 soud konstatuje, že tento na nyní posuzovaný případ nedopadá. V daném případě právní zástupkyně zaslala e-mailem opatřeným platným kvalifikovaným elektronickým podpisem k Obvodnímu soudu pro Prahu 3 podání, jehož přílohu tvořilo dovolání ve formátu pdf. Jelikož k dokumentu, obsahujícímu samotné dovolání, nebyl připojen zaručený elektronický podpis a stěžovatel podání ve stanovené lhůtě nedoplnil podáním shodného znění v písemné podobě nebo v elektronické podobě se zaručeným elektronickým podpisem, Nejvyšší soud odmítl dovolání projednat. Ústavní soud dospěl však k závěru, že průvodní e-mail a jeho přílohu je třeba pokládat za jeden nedělitelný celek, kdy dokument obsažený v příloze e-mailu tvoří součást zprávy. Ve vztahu k přílohám je možné chápat podpis zprávy ve smyslu „jsem ten, kdo vložil tyto přílohy“. V nyní posuzovaném případě však není sporu o tom, kdo zaslal plnou moc správnímu orgánu, popř. kdo ji připojil jako přílohu k e-mailu, neboť je zřejmé z obsahu e-

mailových zpráv a z připojeného zaručeného elektronického podpisu, že to byl právní zástupce žalobce. V předmětném případě se jedná o to, že vyžadovanou formu neměla plná moc, nikoliv podání právního zástupce. Nechyběl zaručení elektronický podpis právního zástupce, ale zaručený elektronický podpis žalobce, který by potvrzoval autenticitu jeho vůle nechat se v řízení před správním orgánem zastupovat.

Soud nepřisvědčil ani argumentaci žalobce, že byl omezen na svých právech, neboť se dne 11.11.2014 uskutečnilo ústní jednání v jeho nepřítomnosti, ač se řádně z jednání omluvil a důvod omluvy později prokázal. Podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích lze věc projednat v nepřítomnosti obviněného z přestupku jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednávání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích hovoří o „náležité omluvě“ a ustanovení § 59 správního řádu poté o „bezodkladné omluvě správnímu orgánu s uvedením důvodů“. Z těchto ustanovení nelze dovodit, že se účastník řízení musí vždy omluvit předem, a to ještě před očekávanou událostí. Obecně proto náležitou omluvou či bezodkladnou omluvou správnímu orgánu může být i omluva učiněná s určitým odstupem času po události, která měla nastat, jenž podle konkrétních okolností splňuje znaky náležité či bezodkladné omluvy správnímu orgánu. (viz rozsudek nejvyššího správního soudu ze dne 12.3.2009, č.j. 7 As 9/2009-66).

Ze správního spisu vyplývá, že správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání na den 11.11.2014. Předvolání k tomuto jednání si žalobce převzal dne 29.10.2014. Dne 11.11.2014 se žalobce telefonicky z jednání omluvil. Sdělil, že je společně se svým právním zástupcem předvolán na Policii ČR k seznámení se spisovou dokumentací. Omluvu z jednání i přes upozornění správního orgánu před zahájením ústního jednání v písemné podobě nedoručil. Až dne 13.11.2014 zaslal právní zástupce žalobce e-mailem omluvu z jednání, jejíž přílohou bylo vyrozumění o možnosti prostudovat trestní spis dne 11.11.2014 ve 13:00 hod. na Policii ČR. Ve vyjádření od Policie ČR, které si správní orgán vyžádal, bylo uvedeno, že policejní orgán stanovil termín k prostudování spisu na den 4.11.2014 ve 13:00 hod. Tohoto dne JUDr. Jiří Vlasák telefonicky kontaktoval policejní orgán, kdy se omluvil, že se úkonu nemůže společně s žalobcem zúčastnit, neboť žalobce je nemocen. Zároveň požádal o nový termín, a to na den 11.11.2014 od 13:00 hod. Soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, že to byl právě žalobce, kdo z vlastní iniciativy změnil původní termín stanovený Policií ČR k možnosti prostudovat trestní spis, a to i když věděl, že tohoto dne se má konat ústní jednání ve věci projednání jeho přestupku. Navíc vzhledem k tomu, že si sám zvolil termín k prostudování trestního spisu je zřejmé, že se nejednalo o jednání, které by nemohlo být uskutečněno v jiném termínu. Ačkoliv byla ze strany žalobce učiněna omluva ještě před konáním ústního jednání, nejednalo se o důležitý důvod pro omluvu z ústního jednání.

Důvodnou soud shledal námitku žalobce, že žalovaný nezhojil porušení práv žalobce, neboť mu neumožnil seznámit se s podklady pro rozhodnutí ani vyjádřit se k těmto podkladům. Soud uvádí, že podle § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Tímto ustanovením se naplňuje čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, na jehož základě každý má právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se

mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Je tedy zřejmé, že správní orgán musí dát až na zákonné výjimky účastníku správního řízení vždy možnost vyjádřit se ke všem podkladům správního rozhodnutí. Pouze na základě tohoto procesního práva mohou účastníci důsledně uplatňovat práva náležející jim dle § 36 odst. 1 a 2 správního řádu, neboť jen se znalostí podkladů rozhodnutí se k nim mohou vyjádřit a případně navrhnout další důkazy či činit jiné relevantní návrhy. Předpokládá se navíc aktivní přístup správního orgánu v tom smyslu, že účastníky řízení vyzve k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, z čehož je zřejmé, že již dokončil shromažďování podkladů a je připraven vydat rozhodnutí. V daném případě si správní orgán poté, co věc projednal na ústním jednání v nepřítomnosti žalobce, vyžádal písemné vyjádření od Policie ČR, na jehož základě a na základě dokumentů zaslaných Policii ČR společně s tímto vyjádřením dovodil, že omluva žalobce z ústního jednání nebyla důvodná. S tímto vyjádřením a s podklady získanými od Policie ČR, však správní orgán I. stupně žalobce neseznámil, ač podle § 36 odst. 3 správního řádu měl.

Na základě uvedených argumentů soud zrušil napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Při novém rozhodování žalovaný zohlední soudem vytýkanou vadu.

Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000,- Kč a v nákladech souvisejících s právním zastoupením žalobce advokátem. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za právní zastoupení žalobce advokátem, a to za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby), přičemž sazba odměny činí 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1.1.2013). Náklady právního zastoupení žalobce jsou dále tvořeny dvěma paušálními částkami ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1.9.2006), a částkou 1.428,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, tedy činí 11.228,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobce advokáta JUDr. Jiřího Vlasáka.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 26. února 2016

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková